

שמחת תורה להתחזק בהודאה

כוח ההודאה

רבה של העיר, הרב שמחה הכהן קוק זצ"ל היה מספר, גילו אצל אחד מתושבי העיר מחלה נדירה בעינו, אשר כדי לרפאותה הוא נצרך לעבור ניתוח. סיכויי ההצלחה בארץ אינם גבוהים, ואף יתכן שניתוח יגרום שיתעוורר בעינו האחת, ותפגע גם עינו השנייה. החל לברר על ניתוח בארה"ב, וגם שם בית חולים אחד לא הוסיף על דברי המומחים בארץ, ומשנהו נתן כחמישים אחוזי הצלחה. האדם לא ידע מה להכריע, החליט להיכנס לבית הכנסת ולהתפלל. פתח את ארון הקודש והחל לבכות, רבונו של עולם, מעולם לא הודאתי לך על כל החסד שקיבלתי. על הבריאות, על מאור העיניים, על הנחת, על הפרנסה, על הכשרונות, על הדירה. על האשה, על הילדים. כך בכה ובכה מתוך רגשי הודאה לקב"ה שלוש שעות, וחזר לבדיקות בבית החולים. בס"ד נמצאה פריצת דרך והניתוח עבר בהצלחה יתרה. הרי לנו כוחה של ההודאה!

תפקידנו אנו

האדם עסוק בעיסוקים היומיומיים, אינו שם ליבו להודות על חסדי ה' עמנו בכל עת ובכל שעה. רבי משה שפירא היה אומר, כשיש אזעקות איני דואג, אני דואג כשהכול שקט. כשיש אזעקות, כולם מתפללים, כבר איני דואג. כשהכול נראה רגוע, איננו יודעים מה זוממים אויבינו, ואין מי שיתפלל על כך, מזה אני דואג. איננו יודעים מה המצב לאשורו, איננו יודעים מה ילד יום. אנו נעים בין אזעקה לאזעקה, ולבנו מלא בחרדה משמועות שונות. תפקידנו אנו בעת הזאת, להתחזק בתפילה, להשתתף בצער עם רבים רבים שאיבדו את יקיריהם, ועם אלו שאינם יודעים מה עלה בגורלם, עם החיילים והוריהם שלא יודעים מה ילד יום. ובעיקר, להודות לקב"ה על חסדיו עמנו יום יום. כשנבין כמה הקב"ה מייטיב איתנו נודה לו על כך, נזכה שהקב"ה ירחם עלינו, ויביא לנו במהרה את משיח צדקנו, אמץ יהי רצון.